

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СРС АПАТИН

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 1997.
БРОЈ 472, ГОДИНА VIII

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ОПЕТ ПОБЕДИО СВЕ КОАЛИЦИОНЕ ПАРТИЈЕ

ИЗАЂИТЕ НА ПРЕДСЕДНИЧКЕ ИЗБОРЕ

21. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

ГЛАСАЈУЋИ ЗА

ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ГЛАСАЈТЕ ЗА ПРОМЕНЕ

У Западно-бачком округу гласало је 96.622 гласача. За Др ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА гласало је 35.528 гласача, односно 8% више него у првом кругу председничких избора.

СРС ОО АПАТИН је задовољан постигнутим резултатима. У нашој општини је забележено повећање броја гласова у односу на први круг септембарских избора за председника Србије, где му је противнички кандидат био "први играч" СПС-а господин Зоран Лилић.

АКТУЕЛНОЈ ВЛАСТИ ПРОДУЖЕНЕ САНКЦИЈЕ

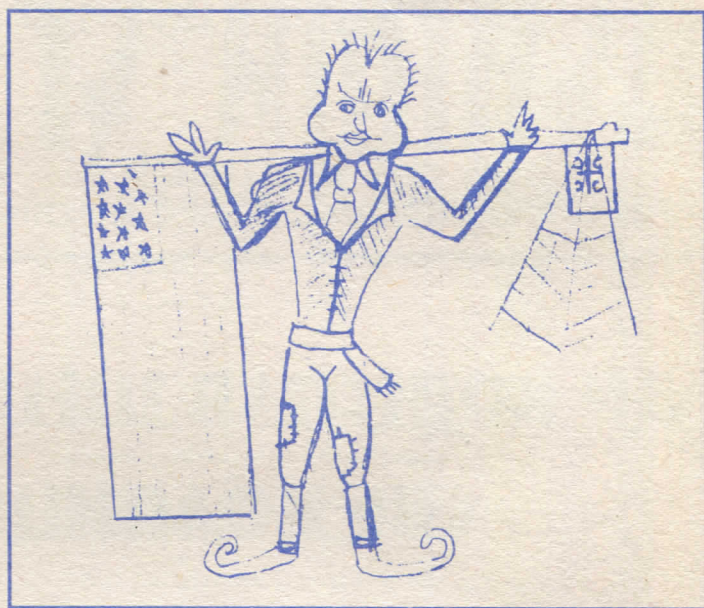
Као гром из ведрога неба одјекнула је вест ЈУГОСЛАВИЈИ ПРОДУЖЕНЕ САНКЦИЈЕ ЈОШ ГОДИНУ ДАНА. Одлуку о продужењу санкција Југославији је потписао Бил Клинтон 4. децембра 1997. године.

Да ли случајно или намерно, одлука о продужењу санкција је потписана 4. децембра - последњег дана предизборне кампање за избор председника Србије. Да ли намерно или случајно, вест је објављена два дана после избора, како Србија не би открила истину на време и ускратила гласове кандидату левог блока, односно власти којој су продужене санкције. Да ли случајно или намерно, господин Клинтон нам је оставио 48 часова да у предизборној тишини у миру размислимо и дозвемо се памети пре него што изаберемо председника Србије.

У сваком случају и на срећу свих нас ова вест о продужењу санкција Југославији коначно је обелоданила лажи владајуће странке, која нас је упорно убеђивала да су санкције скинуте - ако је нешто укинута како онда може бити продужено - обелодањена је лаж да се сигурно враћамо у међународни монетарни фонд, да су врата у свет отворена само Милану Милутиновићу, да свет никада неће прихватити Србију ако за председника изабере доктора Војислава Шешеља.

Ако је свет рекао актуелној власти и њиховом кандидату за председника другу Милану Милутиновићу НЕ зашто би Србија том истом другу рекла ДА после сакривања ове болне истине и на тај начин себе гурнула у још већи мрак?

В. Ј.

ИЗАЂИМО ИЗ МРАКА - ГЛАСАЈМО ЗА ПРОМЕНЕ

Сада када нам је јасно, да са пуним правом можемо другу Милутиновићу да одговоримо „НИ СРБИЈА НИ СВЕТ НЕ ВЕРУЈУ ВАШИМ ОБЕЋАЊИМА”, остаје нам да масовно изађемо на изборе, да својим гласом за сва временска зауставимо лажи владајуће партије, да вратимо достојанство Србији, србима и свим народима лојалним грађанима који живе са нама.

Шта ћемо добити променама?

Добићемо демократску и јединствену државу у којој ће се поштовати Устав и закони, у којој ће грађанима бити обезбеђена сигурност, приватизацију у којој наша имовина неће бити обезвређена, модерну тржишну привреду, достојанствен живот и материјалну сигурност свих вредних људи, модерно и свима приступачно образовање и здравство и све оно што грађани предложе и усвоје за добробит Србије и њених грађана.

Сетимо се да је Србија 5. октобра већ рекла ДА доктору Војиславу Шешељу, али власт која је створила овај изборни закон није признала ту победу.

„Свет је Милутиновићу већ рекао НЕ, остало је да и Србија Милутиновићу каже НЕ!!!”

„Време је Србији! Пробуди се Србији и изађи из мрака гласајући за доктора Војислава Шешеља!”

В. Ј.

ПРОПОВЕДНИЦИ СА ЗАПАДА

Историја се понавља. На нашим просторима било је безброј неразумљивих догађаја, нећемо их набрајати, јер су опште познати. Светска историја и њени хроничари предано бележе и садашње актуелне догађаје.

Хроничари и они који то нису, различито тумаче смисао данашњег збивања. Посебно место међу њима заузимају проповедници „демократије“ са ЗАПАДА.

Да би ушли у суштину материје горућих и по нас и те како важнијих питања, треба се подсетити Дејтона. Да ли наша шира јавност зна, шта је потписано у војној бази Р. Петерсон. Мишљења су подељена. Зашто? Постоји сумња, а време изгледа демантује „благонаклоност“ запада према нама. Да ли се спроводи споразум из Дејтона? Зашто су амерканци само после двадесетчетири часа од потписивања истог ревидирали своје ставове: увођењем санкција према Југославији, захтевом сарадње са Хагом под измењеним условима и иницирањем питања Косова и Метохије.

Она стара пословица: „Када пустиш странца да уђе у двориште, он хоће и у кућу“ је нама слабо паравоученије. Притисци „демократије“ са ЗАПАДА на нашу земљу одвијају се жестином неприменом за цивилизацијске критеријуме. Што смо ми флексибилнији, они су све арогантнији. Последње „игре“ пре изборе у нашој Србији су достигле кулминацију. Запад се почео директно мешати у унутрашње ствари Југославије и Србије. Доле наведени примери, документоваће горе наведене тврдње.

Вилијем Вокер, прелазни администратор УН за СБО захтева од Милошевића да испуни хрватски услов за повлачење војске Југославије, на 20 км од границе. Апсурд за нашу земљу.

Ханс Вон дер Брук, комесар ЕУ за спољне послове: „Биће пара за оне који подржавају Дејтон“ (они који слушају, другим речима).

Амерканци желе Дејтон за Косово. (Никада не помињу пуни назив са Метохијом).

Европска УНИЈА се обраћа директно грађанима Југославије, јер неверује властима Југославије! (на овај начин деградира се држава). Петнаесторица шефова ЕУ (савет министара) поставља ултимативно услове СРЈ.

- демократизација земље,
- отварање тржишта (па они су га затворили санкцијама)
- сарадња са Хагом
- решавање проблема Косова
- слобода штампе.

Преседан своје врсте. По подацима дипломатије, то се десило од 1945. године само још два пута: Проглас савезника Немачком народу после Другог светског рата и Резолуција ИБ.

Тони Лојд, заменик министра спољних послова Велике Британије упозорава Милошевића и Булатовића да снаге НАТО ПАКТА (жандари света) могу умарширати и у Црну Гору, уколико војска Југославије буде интервенисала: сценарио разрађен! (па то је територија Југославије). Застрашивања по рецепту ЗАПАДА су опште позната у целом свету. Илузорно их је набрајати.

На предлог Хрватске, наша делегација је одстрањена са конференције у Кјоту (Јапан).

Пред саме изборе високи функционери НАТО ПАКТА, Хавијер Солана и генерал Весли Кларк изненада посећују Београд и нашим државницима преносе ставове европских челника са ЗАПАДА и траже поданичко понашање од стране Југославије:

- укидање подршке „пучистичкој“ влади са Пала

- признавање избора у Црној Гори

- да српска власт укине репресију над становништвом албанске народности (не помињу статус националне мањине). Где сте били када је 2/3 СРБА иселено?

- успостављање сарадње са Хашким трибуналом

- да ли официри војске Југославије осумљивени за „ратне злочине“ похађају високе школе за генералске чинове. (Питање за Риплија).

Са претњама се наставља. „Нема попуштања, док сви не стигу у Хаг“!

Два дана пред изборе у нашој Србији, политички комитет ЕУ издаје саопштење са обавезом његовог обзнањивања, порука: „Гласајте против националиста“ (збиља „демократски“ и „добронамерно“) Домановић би рекао: „Пун таван логике“.

Господо са ЗАПАДА! да ли може бити слободе, ако се руши слобода?

Кристина фон Кол, бивша саветница Алојза Мока („великог прија-

теља“ СРБА): „Косовски албанци треба да се побуне“. Коментар сувишан.

Притисци не јењавају, циљеви прозирни. Кулминација режије је најзад откривена у замку Петербург крај Бона на заседању савета за примену Дејтонског споразума. На наведеном заседању коло опет води Клаус Кинкел. (Просто је „заљубљен“ у Србију и Републику Српску, стално нас спомиње). Општрим тоном упозоравају нашу делегацију да неће толерисати „насиље“ на Косову (опет без пуног назива) и Сандаку. Мада је тема заседања била Босна и Херцеговина, моћници у НАЦРТ завршне Декларације уносе и питање Косова и Метохије, а касније и у завршни текст Декларације! После Кинкела, говори Алија Изетбеговић, а као шлаг по обичају амерички изасланик Стрџг Толбот. Он износи: „угрожена је стабилност региона и прети избијањем новог конфликта“. (Увек ће их бити док амерканци тако поступају, јер их они и изазивају, а окривљују друге).

Политика ЗАПАДА: Завади па владај. Уплаши па упадај. Поруши па гради. Уништи оружје, па продај ново...

Одмах после ове „пријатне“ вести за нас, Бил Клинтон саопштава да САД продужују спољни зид санкција према Југославији за још годину дана. (Нема пријема у ММФ - светску банку, светску трговачку организацију, а тиме ни приступа светском финансијском тржишту).

По напуштању наше делегације у Петербургу, Гелбард изјављује: „Југославија увредила Међународну заједницу“? (А колико пута је она увредила Југославију?) (Хроничари имају реч). Све ово дешавало се у време, када Србија треба да стане на своје ноге, али то ЗАПАДУ смета. Зашто? Време и историја ће то показати.

Проповедници веле: „Радите оно што кажемо, а не што радимо“.

Добро би било да се Кинкел упозна са страдањима у Крагујевцу, Краљеву и на другим просторима Србије у току претходних ратова. Натписи на споменицима историје су стравични. На Беле кули стоји натпис једног мислиоца са ЗАПАДА (не овог новог) „Народ са оваквом историјом неће никада изумрети“.

С.Г.

ПЕНЗИОНЕРСКА ЈУ-ХАХАХА

Као гром из ведре неба, одјекнула је вест објављена одмах после председничких избора: ПЕНЗИЈЕ - 66% од просечне плате (садашњи просек је 85%).

Старосна граница за мушкарце - 65 а за жене 60 година.

Има предлога и за продужење радног века - 45/40 година. Наздравље!

Нацрт Закона о ПИО и његовој реформи радио је Економски институт. Да би просечном познаваоцу коришћења ПИО била јаснија слика, треба констатовати следеће:

Фонд ПИО Србије својевремено је пословао позитивно. У раздобљу 1967 - 1991. а по налогу владе Србије, додељивана су неповратна средства привредним субјектима и другим корисницима. Тај период ненаменског трошења средстава ПИО је узрок данашњег осиромашеног Фонда пензионера.

Та средства је користило 1.126 корисника. Илузорно је навести шта се све изградило од наведених средстава. Укупан износ ових средстава, а без обавеза враћања и камата, износио је око 7 (седам) милијарди долара. Значи изјаве данашњих, меродавних органа да су санкције за то криве, немају подлогу истине.

Да су наведена средства коришћена наменски, односно улагана у профитабилне објекте и капиталисана са тада важећом каматом, онда би она износила око 40 (четрдесет) милијарди долара.

Јединствени случај у свету, фрапирао је и најекстремније левичаре у нас. Због тако опљачканог Фонда, влада Србије вуче очајничке потезе! Уредбом ревидира Закон о ПИО и смањује пензије. Наравно следи обећање, да ће се по скидању санкција надокнадити тај минус. Обећање лудом радовање. Због тога Србија добија епитете:

„Држава на стази слонова”

„Лопови без дозволе”...

Због настале ситуације безакоња, пензионери протестују, неки јавно, неки тајно. Активност НУП је евидентна. Држава дугује пензионерима четири пензије!!!

Тежак положај пензионера и небрига државе, узроковали су обраћање Комитету за економска и социјална права УОИ. Уследило је и обраћање Међународном центру за здравље и сарадњу у Женеви.

Фрапантно делује податак, да је од око милион и триста хиљада пензионера, близу 60% остало без средстава за елементарну егзистенцију. Запашујуће делује и податак, да око 48% пензионера прима око 85 долара месечно.

Влада доноси уочи избора одлуку о поскупљењу бензина, а да прикупљена средства буду наменска за побољшање Фонда пензионера. (Пензионери испадше кривци за поскупљење). То је била ипак „патка” и пензионери су схватили изборни трик. Прикупљени новац је отишао и за куповину гаса. Ново обећање пензионерима: „Дуговања ће бити измирена до краја 1997. године”. О том потом, а пензионери могу певати ону познату: ЈУТУ - ТУНСКА ЈУХА - ХАХА - КРАЉ ТРИНАЕСТИ БАЛАХАХА - ОБЕЉАО СВОМ НАРОДУ - ДА ЋЕ ДАТИ ЈУХА - ХАХА.

Поједини пензионери гладују, Влада ћути!

По речима главних у нашој Србији:

- производња расте,
- број запослених расте,
- извоз расте,
- приходи су већи

а где чуда, Фонд пензионера све слабији и слабији! Поставља се питање да ли се опет негде одливају средства?

И сада нешто уобичајено за наше прилике. Влада Србије доноси одлуку, којом сама себе награђује! Републички функционери ће за „надпроечан рад” поред редовних припадљивости, моћи добити и још највише пет просечних зарада, а то по последњим показатељима износи 4.395 динара. Закључак: Србија није и свет, а зашто? У свету рад сваке владе вреднује парламент.

Пошто они који воде Србију, а уједно су надлежни и за решавање егзистенције пензионера, по нама, не само да греше, већ и погрешно мисле,

морају повећати и побољшати социјалну заштиту истих. Она се постиже законима, односно применом истих. Ако постоји ЗАКОН, па се он не примењује, боље и да не постоји.

Стручњаци наведеног Института нису направили анализу коришћења средстава из Фонда ПИО. Они тврде да је неликвидност Фонда почела 1985. године, али не треба заборавити да је за препород Србије уплаћено неповратно 10 милијарди динара, односно 430 милиона ДМ. Ако би камата на средства била 8%, то би Фонду ПИО донело приход од 3,87 милијарди ДМ. Закључак: Није се пословало рационално. Да ли су све могућности исцрпљене? Нису. Ми их можемо у оквиру свог Програма реализовати, пружите нам шансу. Ево и предлога:

Колико савезни органи дугују наведеном Фонду?

Колико је повлашћених у неплаћању доприноса сходно позитивним прописима? Зашто су пред изборе исплаћивани ЈД, а нису доприноси?

Када ће се исплатити дуг пензионерима, а он износи милијарду и по ДМ?

За 1997. годину пензионери ће вероватно остати краћи за најмање две пензије, а зашто? (У динарима то је око 3,5 милијарди).

Када ће се исплатити стари дуг из 1994. и 1995. године, а он је око две и по пензије или милијарду динара?

Исто важи и за дуг због незаконитог смањења пензија у претходним месецима, а он износи око 330 милиона динара.

Не треба заобићи и дуг војним пензионерима, а он износи око 1,5 милијарди ДМ.

Не треба поседовати иску посебну инвестицију, па доћи до закључка: ПЕНЗИОНЕРИ СУ ПАСТОРЧАД ДРУШТВА И ДРЖАВЕ, АЛИ НЕ СВИ!

С. Г.

УСПАВАНА УНУКА И ЦРВЕНКАПИНА БАКА

• (ИЛИТИ - ДОК СПАВАМО, НАШЕ БАКЕ И ДЕКЕ СТВАРАЈУ БУДУЋНОСТ)

Ових дана ме моји вршњаци, тј. млади око двадесете (тачан број вам као дама ипак не могу рећи) гледају као да сам пала са Марса, и то само зато што успевам да нађем смисла у овом предизборном бесмислу и што сам, веровали или не, изашла на сва три круга избора, а намеравам да гласам и на овом четвртом. Искрено се надам да нећу морати излазити и на пети круг, мада је у мојој породици то већ постала својеврсна традиција - после недељног ручка три генерације обуку недељно одело па руку под руку на недељне изборе - док не изаберемо право.

Е, сад долазимо до болне тачке. Нема право - кажете ви. ИМА ПРАВОГ - тврдим ја тврдоглаво. Онај ко нуди промену је прави!

Ако сте представник млађе генерације вероватно се сваке вечери око 19:30 безуспешно борите за ваша права везана за даљински управљач. Резултат: један нула за тату, на ТВ-у Дневник 2, а ви крећете у своју собу са вокменом, или у краћу рекреативну шетњу градом (сумњам да ваш џепарац може поднети више од шетње свако вече, а ако може - благо вама, ја нисам рођена под баш толико срећном звездом). У најгорем случају (читајте: немате вокмен, а напољу пада киша), ви се лепо ушушкате у кревету да не добијете грипу јер како да се лечите кад лекова нема а и доктори само што не реже на пацијенте, све од лепог и лагодног живота, па онда лепо пајките. И

сањате. А шта сањате? Неко сања школу, ону коју је желео да упише а није могао јер не могу баш свима родитељи приуштити месечну карту, о дому да и не говоримо, а ни спонзори нису што су некад били, неко сања бар једног насмејаног професора у новом капуту јер га по старом већ и врапци познају, неко радничку књижицу са печатом оне добростојеће фирме, неко бар једну јединицу испред износа на платном чеку да не мора баш за сваки излазак нервирати родитеље и тањити ионако танани кућни буџет, неко нову јакну, неко бар половна кола, а све у свему оно што је за све нормалне људе део нормалног живота, а за нас луксуз.

Не кривим ја вас што лепо зајмурите и сачекате да прође. Не кривим ни те јадне у годинама студија изгладнеле докторе који осим тог др испред имена и Хипократове заклетве имају још само празан џеп, ни искрпљене професоре који би нам требали бити узор а у век компјутера улазе радујући се унпрофорским кредама које једино добро пишу по табли, ни своје родитеље који ми нису успели омогућити да боље живим. Не кривим ни моју јадну баку која ме свако јутро пита што се не удајем и не рађам јој унучиће - знам да јој јадници, не могу објаснити да за породилске, дечије и све остале мизерије које би требале представљати материјалну помоћ касне дупло више од њене пензије. До-

душе, ни срећног тату не могу да пронађем бар не у овом нашем Апатину, јер је распон година на јавним местима предвиђеним за младе отприлике раван распону пубертетлија - климакс.

Никога ја не кривим, али нећу ни да мене неко сутра криви што нисам променила сопствени живот кад сам за то имала могућност, и што не верујем ТВ - бајкама у 19:30.

Њима не верујем јер знам да ја нисам успавана лепотица и да ће ме, ако се у недељу успavam, у понедељак уместо принца продубити исти проблеми. Уз све дужно поштовање према мојој баки, ја ипак нећу да изигравам лаковерну Црвенкапу, па ако мојој баки није тешко да се одрекне пола сата свог недељног одмора, није ни мени. А ни вама.

Знам да вам сви соли памет па ја зато нећу (со ће вам ионако требати за зиму, да нам се не претвори цео град у једно велико клизалиште као почетком ове године) већ ћу вам рећи моју животну паролу, преписану од нашег јединог нобеловца. Зато ја одох да се умијем, расаним, и гласам за промене. А ви, ако мислите да можете да преспавате све ове проблеме, лепо спавајте. Ја идем да бирам себи промену на боље, да не бих стварно морала да се селим на Марс. Надам се да ћу вас срести у недељу на правом месту.

В. Ј.

ГЛАС ЈЕДНОГ ПОЉОПРИВРЕДНИКА ИЗ КУПУСИНЕ

Поштовани суграђани! Дуго сам трпио и чекао неке промене које је обећала садашња влада произвођачима. На жалост, прелила се чаша, ја не могу даље да трпим и зато ћу написати ову истину.

Годинама нема организованог откупа лука, бацамо га на гомилу јер се квари, што узрокује губитке. У исто време знамо сви да се лук увози из Египта. Питам се зашто? Ко има од тога користи? Својевремено, више вас је уложило велике паре у изградњу хладњача. Нажалост, никакве користи од улагања, јер је одржавање и коришћење ових хладњача прескупо. Зашто? Знамо да је платежна моћ грађана спала малтене на нулу. Сејемо жито, када ћемо добити паре не знамо, али у једно смо сигурни - и када добијемо те паре сигурно не можемо обновити производњу или кунити неко оруђе за рад. Кажу, ако други дођу на власт, онда ми Мађари морамо ићи. Па поштовани грађани то није истина. Ми Мађари имамо представника у Парламенту и то: подпредседничко место које нам је уступила Српска радикална странка. Осим тога уколико се по предлогу доктора Војислава Шешеља формира концентрациона влада, према броју посланичких места радикали ће једно министарско место уступити мађарима из Савеза војвођанских Мађара. Доктор Војислав Шешељ нема ништа против Мађара. Напротив, доказ је адаптација католичке цркве у Земуну помогнута средствима издвојеним из буџета СО Зemun чији је градоначелник господин Војислав Шешељ.

Ако желимо промене, оне зависе само од нас, а то значи да изађемо на гласање и гласамо за онога ко нам је до сада дао доказе о исправности политике коју води. Доказ успешне политике одсликава се кроз СО Зemun где Српска радикална странка има локалну власт.

Сигуран сам да су многи од вас размишљали о томе шта је истина од оних гласина које шире поједине странке да ћемо бити протерани ако доктор Шешељ дође на власт и да ће бити рата. То није истина. Застраши-

вањем они само хоће да нас користе да би нас и даље могли изабљивати.

Радимо, размишљајмо, за добро нас и наше унучади.

Гласајмо за доктора Војислава Шешеља.
Ј.Т.

EGY KUPUSZINI TERMELŐ FELHÍVÁSA

TISZTELT POLGÁRTÁRSAIM!

Sokáig tartam és vártam valami változásra a sok ígéretek után amelyeket a jelenlegi kormány intézett a termelőkhoz. Sajnos betelt a pohár és én ezt nem bírom tovább, ezért írom ezt az igazságot. Mint tudjuk, évek óta nincs szervezett hagyma felvásárlás, halomra dobáljuk mert elromlik. Ez előidézi a nagy veszteségeket. Ugyanakkor mint tudjuk, Egyiptomból hozassák be a hagymát. Kérdezem Önöktől, miért? Kinek van ebből haszna?

Annak idején sokan nagy befektetéseket tettek a fagyasztók megépítésére. Sajnos semmi haszon belőle. Buzát vetünk, de mikor kapjuk meg a pénzt érte azt nem tudjuk, de azt tudjuk hogy abból a pénzből nem tudjuk fedezni a termelést és végkép nem vásárolni új felszereléseket. Azt mondják hogy ha más párt jön hatalomra akkor nekünk

magyaroknak mennünk kell. Tiszteelt Polgártársaim, ez mind nem igaz. Nekünk magyaroknak van parlamenti képviselőnk aki az alelnöki posztot tölti be a Radikális pártban. Szerb Radikális Párt ajánlatából kifojdólag alapítsanak nemzeti kormányt egy magyar nemzetiségű miniszteri poszt betöltésére ad helyet a VAJDASÁGI MAGYAROK SZÖVETSEGEBŐL, függetlenül a küldöttek számától. Tehát, dr. Vojszláv Sesely nincs ellenünk.

Főképpen nincs kifogása a katolikus hit ellen. Bizonyíték a zemuni templom takarozására biztosított összeget a zemuni községi kasszából, kinek polgármestere dr. Vojszláv Sesely.

Ha változásokat akarunk, akkor ez csakis rajtunk múlik, ami azt jelenti hogy kimegyünk a szavazásra és szavazunk arra ki idáig is bizonyított jó politikai vezetéssel. Ez tükrözi a sikeres zemuni életszínvonal ahol a Szerb Radikális Párt a helyi vezetőség, az pedig dr. Vojszláv Sesely.

Biztos vagyok benne hogy abból amit terjesztenek egyes pártok, hogy ki fognak lenni bennünket, ha Sesely jön hatalomra, vagy netán háború lesz. Ez nem igaz, ezzel csak használnak bennünket a jelenlegi hatalom hogy továbbra is élőküdhessenek rajtunk.

Cselekedjünk, gondolkodjunk a jobb létért, családunkért és onokainkért.

SZAVAZZUNK dr. VOJSZLÁV SESELYRE!

J. T.

Zahvaljujemo se poštovanom gospodinu na ovom dopisu kojeg u celosti objavljujemo u izvornom obliku kao i prevod na srpskom jeziku.

Redakcija CPC Apatin

ОПЕРАЦИЈА „СЛЕПОГ ЦРЕВА”

Тужно је када грађани свој град који је уједно и центар општине називају саобраћајним слепим цревом. Још тужније што је то једини адекватан израз јер у Апатин аутобус дође, окрене се и врати у место поласка. Иста је ситуација и када су у питању шинобуси. Возови су, бар за нас, још увек непозната превозна средства. Њих вероватно чувају за тај дуго најављивани и жељно очекивани двадесет и први век. Кад остали буду путовали личним авионима, ми ћемо добити возове, и то без брзих пруга. Да се возамо. И овако нас возају како им се прохте, они којима смо то омогућили. Засада можемо само сатима да чекамо тих неколико аутобуса до најближег места Сомбора, или, како је неко написао на табли на излазу из Апатина, до слободе. Они другу таблу, на улазу у Апатин, нећу ни да коментаришем. Срамота ме је, а и нема сврхе коментарисати. Сами смо криви.

Додуше, можемо путовати и железницом. Она спаја људе, како то са правом тврде маркетиншки стручњаци, путем ЕПП-а. Да би стигли до престонице, на пример, морате пресести бар два пута и изгубити бар сат времена чекајући везе. Ипак, кад свратите на кафицу у железнички ресторан у непознатом граду, упознајете људе. И онда заједно преседате.

Док вам не преседне.

Највећи број путника намерника у овом нашем изолованом градићу чине ученици. Деца к'о деца - млади и паметни, па се досетили како да брже дођу у Апатин, и још брже одаведу оду. Путају деца ауто - стопом. У двадесет први век.

Тужно је што нам саобраћајне везе од града стварају слепо црево, болесно, цревно и под упалом, само што не пукне, а то је, знате и сами јако опасна ствар. Још је тужније што га не оперишемо.

Тужно, тужније - зар је тако лепо, лепше?

В. Ј.

МАНИПУЛИСАЊЕ РОМИМА

• МИ СМО ПОПУЛАРНИ САМО УОЧИ ИЗБОРА - УОЧИ СВАКИХ ИЗБОРА ОПШТИНА МИСЛИ НА НАС

Драга моја браћо и сестре, приближава се други круг избора за председника Србије, па општина поново мисли на нас. Као и увек до сада, уочи избора спремају се да нас подмите. Уочи прошлог изборног круга добили смо конзерве којима је изашао рок трајања, војну ћебаду, млеко у праху непознатог порекла и датума производње.

Сада су нашој деци обећали новогодишње пакетиће, ако гласамо за број 4 - Милана Милутиновића. Изигравају Деда - мрза и обећавају пакетиће, а нико нам не објашњава зашто су нам деца у основним школама одвојена и изолована од остале деце. Наше деце се власт сети у датим моментима - само када морамо гласати за њих. Ни један представник ове власти не сети се да дође у Ромско насеље да види блаћиве улице и како нам деца у подераним гуменим чизмама газе по том блаћу да би стигли у школу, а и ми одрасли да би стигли на гласање.

Драга браћо и сестре, ми не тражимо милостињу и помоћ, већ тражимо наша права - да нам се омогући запослење, право које смо имали пре ове власти. Тако би и ми Роми (како нас је прекрстила владајућа партија) живели нормално као и остали свет.

Доктор Војислав Шешељ и Српска радикална странка, а нарочито Месни одбор Ромског насеља у Апатину, ангажују се око признавања нас „Рома” као Румуна, јер ми нисмо ни Роми ни Цигани. Ми не знамо ни једну једину ромску реч. Тај језик нам је непознат.

Браћо и сестре, позивамо Вас да изађете на изборе и гласате за промене и боље сутра, за нашу будућност и будућност наше деце!!!

СРС ОО Апатин
МО Ромског насеља

У СУСРЕТ ПРИВАТИЗАЦИЈИ

Оно што је битно поменути, везано за привредна збивања уопште у Србији, је позиција или анонимност привредних субјеката.

Распоредивање средстава фонда за развој иде по кључевима преко везе како би се остварили циљеви социјалног мира а поред тога и прикрили неуспешни привредници (руководиоци).

Неозбиљно је говорити о привреди а не рећи да у већини привредних субјеката преовладава стагнација, што кад се стави у однос са временом које тече добија негативан предзнак. Појаснимо то као немоћ предузећа да улаже у акумулацију и инвестиције у протеклих неколико година, показало се стање немогућности конкурентности на тржишту домаћег и страног простора.

Паралелно постојање приватног и такозваног друштвеног сектора већ неколико година не води добре, а искуства говоре да важећи закон о приватизацији врло споро и неуспешно решава стање „друштвеног” сектора а то значи да се капитал из ових предузећа кроз разне канале извлачи и прелази у приватни посед.

Наши ставови су наведени и у програму Српске радикалне странке, где се залажемо за убрзану приватизацију, али ону која ће дати одређене резултате и дефинисати ко и колико има право и исто то ефикасно спровести.

Поменимо и запослене у предузећима, бољи кадрови а нормално уз економску подлогу излазе из друштвеног сектора, формирају приватне фирме. Накарадна државна политика да запослени у државним службама имају сигурна и пристојна примања (општинске службе, фондови, републичке службе и слично), доводи до одливања најквалитетнијих кадрова из привреде у администрацију.

Проблем свих производних предузећа, је продаја сопствених производа, а кад их и продају на тржишту долази велики проблем наплате. Отворили смо могућност компензација, цесија и разних преклапања дугова и потраживања што говори: с једне стране и прикривање нечијег нерада а с друге стране новчана средства која покривају тај промет су ван контроле служби за платни промет и банака. Где су и код кога?

Приватни сектор, да би радили у оквиру данашњих тржишних услова, мора се добро ознојити. Да би избегли контроле и инспекције морају да се додворе владајућем режиму и да имају добре везе на вишем нивоу.

Велики део привреде, у условима високе инфлације, је стао или отишао под стечај. Нормално је да су објективне околности утицале на рад предузећа из свих области и у свим грацима привређивања, али субјективни утицаји у самом предузећу нису занемарљиви.

Неопростиво је да се предузеће доведе у лошу позицију и да се не сносе никакве санкције, већ одговорни могу да напусте фирму кад им је воља, шта више неки се и награђују одлазећи на боље позиције.

Шта је решење? Оно се не може тражити само на терену већ је главна ставка у министарствима и влади Србије, прописима и њиховом спровођењу на свим нивоима, покривање се зарђала привреда Србије. Државни апарат, мора се драстично сасећи и престојити.

Владо Басарић

СВИМ ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЧЕСТИТАМО КРСНУ СЛАВУ СВЕТОГ ОЦА НИКОЛУ

УСТАНИ СРБИЈО

*ЗАДРХТИ ЗЕМЉО НАПАЋЕНА
ЖИВОТА ДОСТОЈНА УСКРАЋЕНА
ЗАПЛАЧИ НАЦИЈО ИСПАЋЕНА
ПРОБУДИ СЕ СРБИЈО УКРОЋЕНА*

*ЗАДРХТИ ЗЕМЉО САКАЋЕНА
ЖИВОТА СВОГА ПОТЦЕЊЕНА
ЗАПЛАЧИ НАЦИЈО ПРЕВАРЕНА
ПРОБУДИ СЕ СРБИЈО УСПАВАНА*

*ЗАДРХТИ ЗЕМЉО ЧЕРЕЧЕНА
ЖИВОТА СВОГА ПРОЋЕРДАНА
ЗАПЛАЧИ НАЦИЈО ЗАЛУЋЕНА
ПРОБУДИ СЕ СРБИЈО УЗЈАХАНА*

*ЗАДРХТИ ЗЕМЉО СРБАДИЈСКА
ЖИВОТА ЖЕЉНА СЛОБОДАРСКА
ЗАПЕВАЈ НАЦИЈО СВЕТОСАВСКА
УСТАНИ СРБИЈО ДЕМОКРАТСКА.*

Слободан Зобеница

КРИЦИ И ОДЈЕЦИ

- „И Србија и свет”
А где смо досад били?
- „Што јес’ јес”
Најчешћи је одговор на захтев запада.
- „Мањине се „страше сендвичима”
а хране поквареним конзервама.
- Кажу да су Милутиновићу отворена сва врата.
Зато нас и бије промаја.
- Није ни чудо што су нам станови хладни
- па „ЈУЛ је кул”.
- Хипици више нису сирочићи
- створили су „Маму цвећа”
- И нама се дешавају чуда
засадимо у бели двор плаву љубичицу
а никне црвена ружа.
- „Нико нам ништа не може”
Клинтон нам је поново закључао врата.
- Нема хлеба
„Тако (вам) треба” - СПС
- Турке смо одавно истерали
јаничари су још увек међу нама.
- Град нам је у мраку
лопови су у страху обуставили рад.

В. Ј. П. А.

Захваљујемо се свим спонзорима који су омогућили излазак овог листа и свим спонзорима који су помогли предизборну кампању СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ.

Свој деци честитамо њихов највећи верски празник
ДЕТИЊЦЕ.

Поклонимо им највише што можемо - СРЕЋНИЈУ,
ЗДРАВИЈУ, ОБРАЗОВАНИЈУ И БОГАТИЈУ
БУДУЋНОСТ

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ — Главни и одговорни уредник: Синиша Акентијевић, заменик главног уредника: Петар Димовић — Редакција издавања за Апатин: главни уредник дипл. ецц Владо Басарић, чланови уредништва Петар Адамовић и Радивоје Вејин — Адреса редакције за Апатин: Српска радикална странка, Д. Туцовића 32

Новине Велика Србија уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. године. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-55/91-01 Велика Србија је производ из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10 за чији промет се не плаћа основни порез од 3%. — Тираж 5000 комада.